

Vīrietis piesaista sievieti, kura pastiprina paša viedokli par sevi

Date: 13 aprīlis, 2026 | **Author:** Kristīne Om Shanti

Vīrieti vienmēr pievelk tā sieviete, kura iekšēji atspoguļos to, kā viņš pats sevi vēlas redzēt.

Vīrietim neapzināti gribas iekarot to sievieti, kura atļaus viņam izjust (vai izlikties, ka izjūt) – personīgo svarīgumu, vērtīgumu.

Vīrietis, kurš ir pārliecināts par sevi, kurš apzinās sevi, nebaidās no sievietēm. Viņš vēlas iekarot pašapzinīgu, par sevi pārliecinātu, jaudīgu, pašpietiekamu sievieti.

Viņš izvēlas sievieti skaidri apzinoties, kurai blakus spēs īstenot savus mērķus un turpināt iet uz izaugsmi.

Un to sievieti, kuru viņš arī ir gatavs cienīt un nēsāt uz rokām. Jo viņš skaidri apzinās, ka tikai tāda sieviete redz, atbalsta un liek augt viņa vīrišķībai, liek augt un “neatslābt” visās dzīves jomās. Ka šī sieviete ir kā dārgakmens, kurš ir jāsaudzē. Ka šī sieviete papildina viņa iekšējo vērtīgumu.

Bet vīrietis, kurš iekšēji dzīvo ar slēptu pārliecību, ka nav gana vērtīgs, kurš cieš no mazvērtības, pašsodīšanas, izciesta pazemojuma sajūtas, vienmēr neapzināti tieksies pēc sievietes, kura nav jāiekaro, kuru var viegli gūt. Un kuru pats vēlāk nicinās. Jo viņa viņam caur sevi atspoguļos pašā mītošo mazvērtību, vājumu, glēvumu.

Viņam ir ērti degradēt un vainot sievieti pie tā, ko pats sev ir piesaistījis.

Piemēram, narcisiska personība (cilvēks ar pazemonātu empātiju, skops kā uz sajūtām, ta materiāli), vienmēr piesaistīs sev līdzīgu partneri.

Tas attiecas uz abiem dzimumiem vienādi.

Mēs projicējam uz saviem partneriem to, kas esam mēs paši.

Pašpārliecināta sieviete, sieviete, kura mīl sevi un rūpējas par sevi visādi nebaidīsies no pašpietiekama vīrieša uzmanības apliecinājumiem. Kamēr sieviete, kura neredz sevi vērtīgu esam, lai tāds vīrietis viņai pievērstu uzmanību, aizbēgs.

Mazvērtības pārņemta sieviete atļaus gadiem vīrietim pret sevi izturēties necienīgi, nevērīgi, apkaunojoši vai agresīvi. Krāpt, staigāt šurpu turpu, manipulēt, mirt atkarībā. Atļaus, jo iekšēji tic, ka ir tāda, kam tas viss pienākas..

Kamēr cilvēks neizmaina pats savu redzējumu par sevi, – neaudzē savu pašvērtību, nedziedinās, neatgūst mīlestību un cieņu pats pret sevi, viņš neapzināti piesaistīs sev atbilstošus cilvēkus, tos, kuri atspoguļos viņu pašu.

Visas attiecības ir mūsu projekcija attiecībām ar sevi.

Tikai tad, kad cilvēks piepilda pats sevi ar mīlestību viņš sāk ieraudzīt, pamanīt skaisto, labo apkārtējos un ierauga tos cilvēkus ar kuriem padalīties ar savu skaistumu.

Savās attiecībās, gribam mēs to atzīt vai nē, – mēs vienmēr esam kopā ar savu. To sevi, kas esam attiecīgā laika mirklī.

Kopā pārī var turpināt augt abi un var izaugt atšķirīgi. Un var visu mūžu dzīvot pretenzijās, vainojot otru savā nelaimīgumā.

Kristīne Pabērza